

Paul Anka, a la seva manera

La música eterna, aquella que ha transcendit per formar part de la cultura popular, va fer vibrar, dissabte, Peralada. Una llegenda viva, Paul Anka, va descendir de l'Olimp del mites de la música per honrar aquells a qui va servir regalant-los clàssics i cantant també altres temes que ell mateix va immortalitzar. Ho va fer envoltant-se de dotze apòstols que formen una de les big bands més potents que actualment es poden sentir als escenaris. I demostrant que no hi ha públic que se li resisteixi, per molt fred que aquest sigui.

El crooner canadenc va desplegar els seus encants ja en la primera cançó, apareixent d'entre el públic amb l'eterna *You're my destiny* i guanyant-se el primer bany de masses de la nit. Va mantenir el llistó ben a dalt i no va tardar a tocar la cèlebre *Diana*, que va compondre amb tan sols 17 anys i que el va llançar a la glòria. D'un passat? De cap manera, perquè encara que la gira s'anomena *Anka sings Sinatra*. *His songs, my songs, my way!* el repertori comprèn temes que formen part, eminentment, dels grans clàssics americans, però també més moderns de Nirvana, Soundgarden, Oasis –que no va tocar aquí– o de Prince, de qui sí ens va regalar de forma gloriosa una versió rabiosa del *Purple rain*, encadenant-la amb un tema de Dolly Parton que ell li va compondre i va interpretar al piano, en el que va ser un dels moments àlgids del concert.

Abans, aquest artista tot terreny, que amb 77 anys demostra no tenir aturador i sap fer vibrar l'audiència fins al punt que algun espectador ja no es va asseure en tot el concert, va traslladar el públic a Las Vegas versionant el seu *She's a lady* que Tom Jones va popularitzar, cantant temes propis com ara *Put your head on my shoulder* i una versió que li va escriure a Buddy Holly i que ell va interpretar de forma magistral a la guitarra, o ja avançant cançons insígnia que Sinatra va patentar, com ara *I've got you under my skin*, obra de Cole Porter.

Gat vell i viatjat, Paul Anka coneix el públic i va llançar constament floretes a l'audiència –femenina sobretot– amb alabances a Espanya, però encara més a Catalunya. Amb tot, va ser precisament quan ja va oferir un reguitzell de s'estàndards de *La Veu* que el públic es va desfermar. Primer, amb *Strangers in the night* –“la preferida de Sinatra”– i, més tard, ja quasi seguides, *That's life*, *let me try again*, *My way*, *New York, New York* i, finalment, recuperant novament un tall de *My way* per acomiadar-se certificant que sí, els clàssics són de tots els temps, però també que ell els sap interpretar a la seva manera. Etern.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-07-2019, Pàgina 37

-El Punt Avui. Nacional 15-07-2019, Pàgina 25

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1636500-paul-anka-a-la-seva-manera.html>